

Güneşin Bana Meyli

– Mehmet Fikret ÜNALAN (Kul Fikret) · 11 Eylül 2013

Bitiştirip sözleri, sözde umut aradık
Kötü mü iyimiyim, yüreğim oldu bir hoş
Uzaktaki nefesi, kalem ile taradık
Yine hayat ekşidi, yine dillerim mayhoş

Lokmana haber edin, fena ağrıyor başım
Umudun eteğinden, döndük yine yoldaşım

Keyf-i dem mi edeyim, çığığımı bastırıp
Hayata mı döneyim, haydi koş babam ha koş
Kimseyle konuşmasam, suratımı astırıp
Kimin umurunda ki, ne söylesem artık boş

Yakışmaz edebime, erdi kemale yaşım
Umudun eteğinden, döndük yine yoldaşım

Gençliğin çağlarında, fark etmezdim acıyı
Etraftan görünsede, yaptığım eylem nahoş
Kanımı kaynatarak, derdim Fikret haydi coş
İki de tek attım mı, yok ederdim sancıyı

Şimdi derin sessizlik, hem ekmeğim hem aşım
Umudun eteğinden, döndük yine yoldaşım

İşte budur hallerim, dinlesin güzel peri
Kırlarda dolaşırım, doğayla olup serhoş
Papatya ve gelincik olmuş gözümün ferî
Yılları devirmişim, hiç sevilmeden ne hoş

Vazgeçtim saçlarımdan, ak oldu kara kaşım
Umudun eteğinden, döndük yine yoldaşım

Güneşin bana meyli, gurubta saklı kalmış
Mum ışığı ortamım, çok değil hafifçe loş
Dolunayın aksinde, bilmem kaç yıldız kaymış

Yaradana açılan, duacı eller bomboş

Şu emanet canımda, tek kalmasın naaşım
Umudun eteğinden, döndük yine yoldaşım

Mehmet Fikret ÜNALAN